

ПОКРЕТ

Против прикључења НАТО савезу

Протест против НАТО конференције у Београду 13-15. Јуна

Позивамо вас да нам се придружите у протесту против намере власти да Србију прикључи НАТО алијанси - намере којој се противи огромна већина становништва. Министар одбране Драган Шутановац најавио је да ће се 13-15. јуна одржати НАТО конференција у Београду која ће за циљ имати разговор о будућим активностима НАТО-а. Позивамо све слободарске организације, из земље и иностранства, да удруженим снагама пружимо отпор одржавању ове конференције. Удружимо се у борби против присиљавања Србије да се прикључи војном савезу који чини злочине широм света зарад империјалистичких интереса.

Пре само дванаест година наши градови били су бомбардовани, а цивилне жртве заведене као колатерална штета. У интервенцији НАТО против бивше СР Југославије погинуло је око 3.500 људи, док је око 10.000 рањено и повређено. Без одлуке Савета безбедности Уједињених Нација, ваздушни напади трајали су скоро три месеца. Уништавани су не само војни циљеви, већ и енергетска постројења, мостови, возови, итд. НАТО алијанса користила је и забрањено наоружање – 36.000 "касетних бомби" и 15 тона муниције са радиоактивним примесима, којом је бомбардовано укупно 112 локација. Материјална штета се процењује између 30 и 100 милијарди долара. Бомбардоване су избегличке колоне, споменици културе, болнице, рафинерије, зграда националне телевизије, итд.

Претпостављамо да је један од циљева бомбардовања Југославије био доказати да се применом војних средстава могу остварити политички циљеви. Пустошењем Југославије инаугурисан је концепт борбе за људска права који не преза ни од успостављања све већег броја кризних жаришта ни од употребе оружја од којег ће stradати најпре цивили. Следећих година смо на Блиском Истоку, у Авганистану, као и недавно у Либији, видели трагичан исход таквог уверења – безброј недужних људи страдало је како би Сједињене Америчке Државе неком наметнуле "демократију". И само бомбардовање Србије могло би се сматрати успехом у борби за људска права; под условом да се као легитимно прихвати протеривање стотина хиљада не-Албанаца по доласку НАТО трупа на Косово. И данас се особе избегле са Косова, према Споразуму о реадмисији, из иностранства протерују у Србију, јер им на Косову нико не гарантује безбедност. На који начин су онда постигнути хумани циљеви прокламовани пре бомбардовања!?

Верујемо да је НАТО извор нестабилности и конфликта, а не стабилности и разумевања међу народима. За ову деструктивну алијансу читав свет је само по-

У наставку:
Писма подршке
Ноама Чомског,
Тарика Алија и
пријатељских
организација

**ПОКРЕТ ЗА
СЛОБОДУ**

www.pokret.net

У писму Покрету за слободу, **Тарик Али**, британски писац, новинар и лево оријентисани интелектуалац пакистанског порекла, написао је поводом одржавања НАТО конференције у Београду:

“Има нечега скардног у чињеници да Београд, који још увек има видљиве оживке од НАТО бомбардовања, организује ову војну стратешку конференцију. НАТО је сада ништа више од војног оружја америчког царства, којим се другим земљама намеће покорност. Властодршци у државама Балкана понашају се без икаквог срама. Заслепљени америчком моћи не могу да препознају да им се сопствена будућност већ одвија у другим вазалним државама у Европи и другде: криза на Исланду, у Ирској, Грчкој и арапски устанак против корумпираних и колаборационистичких режима. Желим вам сву срећу у вашој мобилизацији. Србија, Хрватска, Словенија, Босна имају заједничке властодршце. Важно је да се повезивањем одоздо створи ново заједништво.”

Мислим да би била грешка да Срби разматрају придруживање НАТО-у с обзиром на историју НАТО-а и његову садашњу улогу глобалне интервенционистичке силе предвођене Сједињеним Америчким Државама.

Ноам Чомски

14. мај 2011.

Удружење грађана “S.T.R.I.K.E.” (Нови Сад) подржава Иницијативу ПОКРЕТА ЗА СЛОБОДУ и протест против НАТО конференције у Београду 13-15. јуна.

Подржавамо у целисти и аргументе наведене у Иницијативи.

Не у наше име! Не у нашој земљи!

Другарски поздрав!

зорница за спровођење војних акција - довољно је непријатеља оптужити за подршку "међународном тероризму", или намеру пружања такве подршке, и снажна медијска кампања већ ће се постарати да оправда сваку интервенцију. Сматрамо да је НАТО инструмент репресије богатих земаља над сиромашнима - инструмент који сиромашне треба да држи у покорности зарад експлоатације природних ресурса и јефтине радне снаге. Циљ НАТО-а је производња континуираног рата, остваривање доминације над значајним геостратешким тачкама, и уништење локалних покрета отпора – што је све праћено непрестаном пропагандном која за циљ има оправдање његовог постојања. НАТО је чинилац повећавања неједнакости под паролом борбе за демократију и људска права. Он поспешује имплементацију неолибералног економског поретка који, између осталог, подразумева деградацију стечених радничких права, све веће класно раслојавање, доминацију корпоративних интереса, итд. Улога НАТО-а је и у одржавању друштвено-економских услова у садашњем стању које није нимало повољно за обичне људе осиромашене у процесу

деиндустријализације и пада животног стандарда.

Водеће чланице НАТО-а својим деловањем опструишу Уједињене Нације - једину међународну организацију која би могла имати легитиман механизам међународног деловања. Водећа чланица НАТО-а – Сједињене Америчке Државе – позната је по дугој традицији злоупотребе људских права као средства за идеолошко и политичко ратовање. НАТО се, уосталом, ангажује у решавању конфликта једино уколико у томе налази неки интерес. Насиље политички подобних диктатора по правилу не наилази ни на какав отпор. Позната је Рузвелтова опаска на рачун никарагванског диктатора Сомозе: "Он је можда кучкин син, али је наш кучкин син". Прогон Курда у Турској и окупација дела Кипра, као и подршка војним диктатурама у Јужној Америци од 50-их до 80-их, показује да је НАТО непринципијелна организација која не држи до људских права већ до интереса својих најмоћнијих чланица.

Опортунистичка оправдања за приступање НАТО пакту неадекватна су – и углавном су део пропаганде интересних група и плаћених лобиста:

- Државе чланице НАТО-а можда имају демократске принципе за кућну употребу, али у односу према другим земљама њихове војне акције су недемократске: оне поткопавају легитимне међународне институције и спроводе се само зарад освајања сировина, тржишта, ресурса, енергената, и радне снаге, као и зарад контроле стабилности ових фактора. Међутим, и аргумент о демократичности чланица НАТО-а отпада кад се присетимо да се међу оснивачима НАТО-а нашао Португал, под тадашњим диктаторским режимом. Турска, још једна чланица НАТО-а, далеко је чак и од привида демократије каква имају западне државе.

- Аргумент о потреби приступања НАТО-у да би Србија била примљена у ЕУ, неуверљив је колико и аргумент да треба дозволити узгајање Генетски модификоване хране како бисмо били примљени у Светску трговинску организацију. Ради се о пропагандном трику НАТО лобиста који није поткрепљен никаквим чињеницама. Финска, Шведска, Аустрија, Малта, Кипар и Ирска чланице су ЕУ а нису чланице НАТО-а, док је Норвешка чланица НАТО-а а одбија да приступи ЕУ.

- НАТО је потпуно неефикасан у спасавању угрожених цивила. У Либији је у више наврата НАТО бомбардовао сопствене савезнике – побуњеничке снаге (вероватно како би уништио потенцијални отпор који би се јавио по свргавању Гадафија). У Југославији је почетком НАТО бомбардовања конфликт само још више ескалирао – током бомбардовања албански цивили били су протерани

на македонску границу а након бомбардовања неалбански цивили су протерани са Косова упркос безбедносним снагама НАТО-а стационираним на копну.

- Аргумент да приступање НАТО-у појефтиније одбрамбене потребе једне државе произилази из рачунице која узима у обзир најкатастрофалнији сценарио. Уместо да се разговара о демилитаризацији, међусобно контролисаном разоружавању и смиривању конфликта, НАТО потпирује параноичне визије будућности у којима се подразумева да ће преживети само они који се нађу под његовим окриљем.

- Одлучивање унутар НАТО-а није нимало демократско већ је условљено снагом појединих чланица. Оне земље које економски зависе од других, могу само да подрже предлоге водећих чланица – и то, по могућству, добровољно. Приликом одлучивања врше се у позадини јаки притисци на чланице како би се усвојила предложена агенда. Постоје бројни механизми да се заобиђе формални принцип одлучивања консензусом а све је веће настојање да се ограничи право вета, како нове чланице не би могле да отежавају доношење одлука. О томе најбоље сведочи изјава Николаса Брнса (представника САД-а у НАТО-у): "О великим политичким питањима се сасвим сигурно неће одлучивати у Савету НАТО-а". Осим тога, изјава Медлин Олбрајт: "Деловаћемо мултилатерално (заједнички), ако је то могуће и унилатерално (једнострано) ако је то неопходно", најбоље осликава став да ће мишљење других чланица бити игнорисано уколико се не поклапа са ставом САД-а.

-Током деведесетих војна производња чланица НАТО сачињавала је 80% укупне светске војне производње – толика индустрија захтева и тржиште на којем би се роба пласирала и употребљавала – па у томе треба тражити разлог опстанка НАТО и након окончања Хладног рата. НАТО уствари чини све како би продубио и продужио кризена изглед подржавајући идеју смиривања сукоба и заштиту цивила. Други разлог је потреба САД-а да очува доминацију у европским и светским односима – односно одбрана економско-политичке надмоћи западних земаља. -Чланице НАТО су и нуклеарне силе што повећава могућност стратешког распоређивања нуклеарног оружја и на територију нових чланица. Поред повећања ризика од нуклеарног рата, повећава се и могућност да се нуклеарна одмазда спроведе над потчињеним чланицама НАТО-а. Нова политика НАТО прописује чак и деловање нуклеарним оружјем у превентивне сврхе – за те сврхе у плану је био рад на развоју мањих нуклеарних бомби намењених за прецизну употребу на ограниченом простору.

Апсолутна подршка за покренути иницијативу. Са задовољством подржавамо протест против НАТО конференције и желимо да се нађемо на списку истомилених организација!

Удружење грађана "Равноправност" Зрењанин

Поштовани,

Шаљемо Вам нашу пуну подршку Протесту против НАТО конференције у Београду 13-15. јуна. СКОЈ планира да у сарадњи са организацијама из света организује протест током НАТО конференције у Београду.

С обзиром да је по овом питању потребно превазићи све разлике и дати јасан одговор да НАТО није добродошао предлажемо сусрет и сарадњу ради што ефикаснијег протеста.

Савез комунистичке омладине Југославије-СКОЈ

У суседној Хрватској испитивања јавног мњена показала су да 70% становништва сматра да се о уласку у НАТО треба одлучивати путем референдума. Истовремено, 124.000 становника потписало је захтев за расписивањем референдума, иако су организатори иницијативе били суочени с потпуним медијским ћутањем, као и са недостатком новца и ресурса. Упркос томе, Хрватска је постала чланица НАТО-а без икакве озбиљне јавне расправе. У Црној Гори, такође, власт је та која тренутно улаже огромна средства да би промовисала прикључивање НАТО алијанси. Њихова делатност је у складу са препорукама из НАТО-а да је расписивање референдума непотребно, као и захтевом да потенцијалне чланице поправе став јавности према савезу. Јанезу Дрновшеку, премијеру а затим председнику Словеније, представници САД-а поручили су да НАТО жели послушне чланице које не стварају политичке проблеме (Дело, 2002). У Србији, министар Шутановац сматра да о тако важном питању не треба давати народу да одлучује, јер, по ономе што је изјавио, народ не разуме реформисте као што су он и својевремено Вук Караџић.

Делегати НАТО чланица ће 13-15. јуна у Београду одлучивати о будућим активностима НАТО алијансе. Сматрамо да је једина будућност коју НАТО треба да има - моментална обустава свих активности, а затим расформирање те нелегитимне и геноцидне алијансе.

Не у наше име! Не у нашој земљи!

На мејл: info@pokret.net можете послати подршку нашој иницијативи.

КОНТАКТ

Покрет за слободу
www.pokret.net
info@pokret.net
 063/83.83.882

ПОКРЕТ ЗА СЛОБОДУ

ПОКРЕТ ЗА СЛОБОДУ је организација која подржава различите иницијативе група и појединаца који се доследно и упорно боре за права потчињених и угрожених друштвених слојева – радника, сељака, избеглица.

Настао је 2004. године, инспирисан борбама запатистичког и алтерглобалистичког покрета против глобалних токова који су водили ка социјалној деградацији.

Покрет за слободу је 2009. године иницирао оснивање Координационог одбора радничких протеста чији је циљ хоризонтално повезивање радничких група ради заједничке борбе за побољшање социјалног положаја и очување радних места.

Организовао је већи низ трибина, конференција и протеста током борбе против деиндустријализације, уништавања радних места и социјалне деградације. Подржавао је борбе за очување радних места у Рачи крагујевачкој, Зрењанину, Београду, итд.

Објављује низ бесплатних публикација чији је циљ интерно информисање припадника угрожених група ради њиховог повезивања и координисања.

Издавао је балканско издање часописа *Z magazin* у периоду од јуна 2007. до марта 2009, који се продавао на киосцима широм Србије.

Продуцирао је већи број документарних филмова и видео снимака који информишу о организовању радничког отпора у Србији.

Залаже се за аграрну и социјалну реформу у складу са принципима партиципативне демократије, за хумано друштво које води рачуна о равноправности свих појединаца, и омогућава им да развијају своје људске потенцијале на путу ка самоослобођењу – дакле, за истински демократско друштво у коме појединац има прилику да утиче на своју судбину и доноси одлуке које непосредно утичу на његов живот и живот заједнице чији је део.

Покрет је 2011. године објавио књигу “Деиндустријализација и раднички отпор” у којој су прикупљени текстови, анализе, саопштења и интервјуи – писани током вишегодишње подршке радничким борбама у већем броју градова. Исте године, објављена је и књига “Земља и слобода” која информише о проблемима пољопривредника и њиховом социјалном положају. Књиге су писане ради подршке народним борбама за социјалну правду.

www.pokret.net
info@pokret.net